

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

II. *Epistola D. Johannis Friend ad Editorem missa, de Spasmi Rarioris Historia.*

Eâ humanitate, Vir Clarissime, nuperum illud de Hydrocephalo à me dissecto Scriptum amplexus es, ut vereri debeam ne id mihi jure succenseas, si Patrocinium Tuum, ad quod me ita ingenuè provocasti, tanquam non invitatus defugerem. Hoc nisi apud me multum valeret, vix jam oculis tuis obtulissem de affectu spasmodico eam quæ sequitur Historiam : cujus quidem morbi ratio generalis licet obvia sit apud Authores & familiaris, norma tamen & Typus in hoc spasmo observatus ab omni ferè convulsionum specie hætenus descripta multum abludit. Quædam utiq; symptomata iis quæ mox habebis non dissimilia recenset Jacobus Seidelius in Convulsione quam ** Observ. M. 2.* vocat Hyperphysicam, uti oris distortionem, exertionem *rar 1.* linguæ indecoram, & clamores deniq; ululatum canum referentes : at præterquam quod morbus hic non naturali causæ sed incantamento ab Authore ascribatur, alia ibi sunt symptomata nostris longè discrepantia ; eaq; etiam quæ consentiunt nec Typi insolentia nec Paroxyfimi vel impetu vel diuturnitate cum sequentibus conferenda sunt.

Æstate præteritâ magnus apud nos percrebit rumor puellulas quasdam apud Blackthorn in agro Oxoniensi latratibus crebris more canum correptas esse. Duas scilicet familias pestis hæc invasit : quarum unam forte adiit, ut de re tam inauditâ sibi certò constaret, Vir omnium rerum Medicarum laude præcellens D. Willisus ; ille quæ est semper in me benevolentia casum, qualem oculis accepit, mihi impertitus est, quem ipsius verbis hoc est optimis sic accipe.

Funestum hoc & inamænum liberorum spectaculum reversurum ex itinere, ut orbiter inviserem, tum rei novitas, tum amicorum desideria paulo morabantur. Tunc enim non procul aberam a Villâ dictâ Blackthorn, quæ pàssum hodie celebratur non tam loci antiquitate, quam sonorâ lue circumqua; nota ac infamis. Ubi primum aures meas infestabat terribilis e longinquo ejulantium concentus; domum verò ingressum statim salutabat vociferantium puellarum horror propinquior, cuilibet harum respondente prorsus æquis vicibus violentâ capitis motatione, quasi ad ejus nutum, pagi nequam tibicinem æmulantes, ingratam pariter modularentur harmoniam. Vultu erant ab omnibus spasmodis immuni, præter motus oris frequenter oscillantes; & pulsus iis sanorum similis, nisi sub finem paulo debilior. Sonus, ut mihi videbatur, non tam canum latratum referebat, quam eorum erat ejulatus similis, nisi quod crebrior fieret, singultibus illum vicissim reciprocantibus. Morbus hic novus Cynicus nulli harum quinq; quas uidere erat, ætati pepercit; cæterum omnes pariter invasit, ab annum sextum aut circiter agente usq; decimum quintum. Sæpe inter has vociferationes colloquijs pariter & sensibus integris fruebantur: Interdum renovans, more canum venaticorum, cæteras omnes quasi ad mali societatem vocaret. Tandem deficientibus spiritibus singulæ cedebant paroxysmo velut Epileptico, quas quidem certo certius lapsuras stratus in domo mediâ lectulus expectabat: paulisper alta quies, & qua lem fororum esse deceat, concors ac juxta decubitus. Actutum vero novus Spirituum orgasmus; quæq; harum pectus aut alia membra ferire, & proximæ cuius facere molestiam. par puellarum ætate minorum dum ibi commoratus fui, expergescæ ei soporem morbosum & sorores in lecto deferuerant: Cæterum ijs rediit eadem vociferatio, nec dissimilis capitis motantis spasmus. Nota & Visa dico, quæ secus mihi fabulæ viderentur; sed neque liberorum ætas hæc suspectæ esse fidei, neque lucri studium procul habitum aut parentum finit conditio.

Historiâ adeo notabili permotus; spectaculum hoc visu dignum arbitrabar, itaq; Jun. 12. 1700. Blackthorniam petens, alteram ibi familiam affectu hoc laborantem invisi; atque hic quidem filium unum & res ejusdem matris filiolas motibus culvulsivis ante decem Hebdomadas laceffitotos reperi, præeunte nec morbo aliquo nec evidenti causâ. Initio quidem puellarum altera tantum correpta est; eam prima accessio ad duas horas exercuit, reliquæ cum fratre, uti mater retulit, sororis ægritudine ita turbatæ & perculsæ sunt, ut intra paucos dies ipsæ etiam terrore victæ spasmodicis insultibus succumberent. Sub adventum meum omnes Spasmo immunes præ foribus ludos agebant, quo quidem otio ultra semihoram lætæ fruebantur, fatis longum scilicet ijs videbatur hoc tantillum intervalli, quod a multis retro Hebdomadis frustra optarant. Vultus ijs colore fatis probabilis, sermo alacris, indoles perquam vivida, membra vegeta & ad motum quemvis idonea; nec ulla ab hoc affectu accrevit mali nota, nisi quædam ea; perexigua virium imminutio & languor, pulsus tam impetu quam intervallo rite compositus. Tandem puella natu major, annum agens decimum quartum, promore spasmis afficitur; unicum accessionis prænuntium sensit quasi Ventriculi intumescantiam, quæ gradatim tanquam Globus ad fauces perreptans musculos Laryngis & capitis monuit, ut solitas contractionis tragædias inchoarent, ascensus iste in omnibus notabatur paroxysmi certus & perpetuus præcursor, quem si sistere aut compescere conarentur, vehementiori impetu accessit insultus sævijtq; diutius. Sonus quem nullâ interpositâ morâ fatis injucunde modulabatur, canum latratum aut ejulatum (aliter ac fama erat) non omnino referebat, videbatur potius incauditum quoddam Cantilenæ genus extribus numeris sive tonis ijsq; bis repretitis compositum, quos suspirium veluti anhelum excepit, et tandem simplici modulo clausum, qui reliquis multo vehementior erat simulq; acutior. Desunt sanè verba, quibus naniam hanc

vivum depingam, nullâ forte oratione pingendam; ejus scilicet ingenij est, quæ fidelibus tantum auribus potest percipi, descriptioni parum commoda. Quin quomodo-eumq; adumbratam contilenam continuo fere recinit puella; aliquando enim per intervalla modulos variabat quandoq; cum jam ei spiritus deficeret, velocius intrebuit tum motus tum vociferatio, donec tandem pene suffocata modulum unum aut alterum interponeret concussionemq; capitis paulum reprimeret; hac arte scilicet resuscitatis viribus eandem cantiunculam statim de novo integravit. Huic semper comes adfuit capitis reciproca nutatio, quod jugi agitatione antrorsum retrorsumq; ex æquo forebatur, motu aut semicirculari aut obliquo minime jactatum. In collo musculi valide tensi et inflati; cætera membra spasmis libera. His tamen cum insultibus conflictanti haud intercidit vel pedes suos pro arbitrio vel prout jassa erat in quamvis partem flectendi: Toto enim Paroxyismi tempore sensibus integris atq; imperturbatis fruebatur, et ad libitum imperantis vel sedebat vel obambulabat, verbo interim alicui efferendo prorsus impar. In vultu nulla coloris immutatio, oculi tanquam in morte immobiles, nullusquam nisi in ore distortio, quæ ibi ob Musculos contractos erat omnino Cynica. Durante Paroxyismo vix digitum ferijt pulsus. Hisce motibus agit at ultra Semihoram perstitit; in quo quidem statu vere luctuoso eam relinquere nox tum proquinquans me admonuit. Sorores cum fratre quanquam una astarent, præter morem spasmointactæ.

Noctu somnus ijs haud malus, si nempe horâ decubitus ad eum fuerint proclives: Secus, Paroxyismi ad mane usq; ingruiebant, brevibus æque intervallis ac interdiu.

Puellas ex alterâ familiâ cum novo anno morbus hic invasit; quo quidem tempore etiam fauces ijs, male affectæ sunt & tumidæ. Paulo postquam eæ, de quibus jam sermo fuit, spasmis succuberant, hæ Epilepticis insultibus cum sensuum abolitione correptæ sunt; interdum
pectora.

pectora furentinum more tundeant, interdum velut æstro percitæ circumcurſitabant, &c. quorum nihil ſub tribus primis menſibus perceperant, ijs tantum Symptomatis quæ a me deſcriptæ ſunt vexatæ.

Atrox hæc liberorum Valetudo ut Empiricos conſuleret matri perſuaſit ; quorum ope cum fruſtra eſſet uſa morbum a Veneficijs derivari ſatis obſtinate credens, peritos a dire noluit : Fortunatas proſecto Agyrtarum partes, c. in ſicui morbo curando parum ſuffecerint, id non ipſorum inſcitæ ſed Dæmonio tanquam *Θεω ἀπὸ μηχανῆς* ſtatim aſcribat ruſtica ſuperſtitio.

Sed hunc naturaliſm eſſe morbum non prohibet ſymptomatum aut nova facies aut perennis duratio ; Siquidem ſpaſmi huiuſce ratio cum communi omnium convulſionum indole congruit, a ſpiritibus ſcilicet animalibus oriunda qui turbas intra nervos cient muſculosq; in varias pro organiſmi genio contractiones impellunt. Ita ut in hoc caſu nihil præter morem agat natura, neq; aliquid monſtri præ ſe magis ſerat quam in reliquis Spasmodorum generibus ; quippe motibus Organicis non minus Mechanice hic uſa eſt, quam in Choreâ S. Viti aut verſatili illâ affectuum Hyſtericorum ſcenâ, ubi nunc cachiinus, nunc ejulatus, nunc violenta pectoris percuffio ope muſculorum varie atq; invitâ voluntate peragitur. Cum igitur muſculorum, tum qui laryngi & Capiti tum qui manibus & pedibus dicantur, eadem omnino ſit vis, eadem ad ſpaſmos aptitudo, quicquid novi & prodigioſi in puellis hiſce reperiri videatur, id non tam a ſymptomatis ingenio quam a parte affectâ derivandum eſt, cujus licet eo modo quo diximus convulſæ exemplum non facile occurrat, eam tamen ita poſſe corripi minus mirabimur, ſiquid apud nos valet Cl. Williſij obſervatio, In pueris ſcilicet qui affectibus cordis & membrorum exteriorum exercitijs nondum affueverunt, materiam ſpaſmodicam in nervos proximos h. e. eos 3ij 5ti & 6ti paris ſæpius incurrere ; quare illis faciei & oris partes maxime convelluntur.

Horum

Horum tamen Phænomenon causas disquirere, post ea quæ de Motibus Convulsivis abunde ad manus sunt Volumina, esset opus si non Vehementer ineptum, certe nimis arduum : quanquam si quis anatomiam, ad exemplum Cl. Bellini, Mechanices studio scite conjunxerit, ab eo sanior hujus morbi Theoria expectanda foret, quam forte aut ex Veterum inanitione & repletionem aut Recentiorum copulis explosivis potest erui.

Ægri in duabus hisce Familijs erant Consobrini, utrum in causa fuerit cognatus Sanguis, ut altera familia per menses aliquot intacta morbum tandem affinem susceperit, horoscopi & sympathiæ studiosis conjiciendum libens relinquo.

Hæc tu, vir doctissime, tuo more benigne accipies, qui quam vis inter tua scripta nihil poni finis nisi accuratum & perutile, leviores tamen aliorum conatus & foves semper & amplecteris. Quicquid vero de hisce nugis senseris, id saltem mihi curæ fuisse velim putes, ut tibi notum facerem quo in honore sit tum Ingenij tui præstantia tum morum humanitas apud

Tibi omni observantiâ devinctissimum

Mart 31.
Æd. Christ. Oxon.

Joh. Friend.